Kus ma astun, aste märga,
Kus ma istun, iste märga. –

VI Waene laps

Olin mina noorukene
Põlwe kõrgune poisike
Waat luuli, waat luuli.
Öösel peksin mõisa rehed
Päewal kündsin mõõdu maad.
Waat luuli, waat luuli.
Kus mina nutsin – nurgad märjad,
Kus mina seisin – seinad märjad.
Waat luuli, waat luuli.
Sinna tikkus tügekene
Kaswis kala järweke
Waat luuli, waat luuli.
Seall sai küla karjal juua
Walla waesed walgustust.
Waat luuli, waat luuli.

VII Liu laskmise laul wastla õhtul.

Liu, lau laskijalle
Linad pikad liugujalle –
Takud taha tõukajalle –
Tudrad tuas istujalle –

Kes ei tule liugumais –
Sel linad liguje jääwad,
Seina ääre seenetawad,
Ätia ääre hallitawad. –

VIII Orja laul.

Kana lakas kõcrutelles,
Orja poissi naeratelles.
Tana saab mune mudida,
Wõtta wõida ruugeeda.
Perenaene kostelekse:
Ole sina waitä: – orja poissi.
Kül munadel muida mudijaida,
Wõil on muida wõttejaida;
Kül lapsed munad mudiwad,
Wõcrad wõi wõttelewad. –
Mina tuisun ja wihastan.
Läksin kõrrsi kõigeks päewaks,
Kõrtsi kõigeks nädalaksa.
Kui lään kõrõsist koduje
Peremees aga peksab reie,
Perenaine peksab reie
Peretätas peenikene,
Hakkas minda haugutama:
Mis sa hulgud ukse eessa,
Tasa püdled pinu taga,
Sammu astud salaja?